

שהם שבעת הימים של חג הסוכות שהם בסוד השבעה חסדים הנמשכים בחג הסוכות מאמא לזו"ן. ומש"כ **וְרַבַּת בָּנִים אֲמַלְלָהּ** פירושו, **אֵלֶיךָ קָרְבָּנִין דְּחַג, דְּנַחְתִּין בְּכָל יוֹמָא מִן מְנִינָא** שהם הקורבנות שמקריבים בחג הסוכות העולים למנין שבעים פרים כנגד השבעים אומות הנקראים רבת בנים הגם שהם אומללים והם יורדים מהמנין בכל יום כי ביום הראשון מקריבים י"ג פרים וביום השני י"ב וכן על זה הדרך שהם פוחתים כל יום כי השבעים אומות מתמעטים והולכים (רמ"ק).

ישראל עולים מעלה מעלה ואומות העולם יורדים מטה מטה

וְתָא חַוֵּי אֵלֶיךָ סְלִקִין לְעֵילָא לְעֵילָא ובא וראה שישראל עולים למעלה למלכות ויותר למעלה ליסוד, **וְאֵלֶיךָ נַחְתִּין לְתַתָּא לְתַתָּא** והאומות יורדים למטה שהוא הזכר דקל"י הנקרא ס"מ ויותר למטה שהוא נוק' דקל"י הנקראת ליל"ת, **בְּמַה דְּאֵתְ אָמַר** כמו שנאמר בפסוק (עובדיה א) **אִם תִּגְבִּיהַ פְּנֵשֶׁר וְאִם בֵּין כְּכַבִּים שִׁים קִנְדָּ מִשָּׁם אֲזִרִידְךָ נְאֻם יְהוָה אִמְנֵם. וַיִּשְׁרָאֵל סְלִקִין מִתַּתָּא לְעֵילָא, דְּכַתִּיב** ישראל עולים מלמטה למעלה כמש"כ בפסוק, (בראשית כח) **וְהָיָה זְרַעְךָ פֹּעֵפֵר הָאָרֶץ** דהיינו שהם עולים למלכות הנקראת עפר הארץ, **וְכַתִּיב** וכן כתוב עוד (בראשית כו) **וְהָרַבִּיתִי אֶת זְרַעְךָ כְּכַבִּי הַשָּׁמַיִם** דהיינו שהם עולים עוד ליסוד שבו סוד החסדים הנקראים כוכבים (מק"מ), **וְלִבַּתָּר סְלִקִין עַל כְּלָא, וּמִתְדַבְּקִין בְּאֵתְרַ עֲלָאָה עַל כְּלָא** ואח"כ עולים על הכל דהיינו שהם עולים לת"ת שהוא מעל היסוד והמלכות ואח"כ הם מתדבקים ונקשרים במקום

עליון על הכל שהוא כללות ז"ן, **הֲדָא הוּא דְכָתִיב** וזהו מש"כ בפסוק, (דברים ד) **וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּה' אֱלֹהֵיכֶם וְגו'** דהיינו שהם נדבקים בז"א הנקרא הוי"ה ובמלכות הנקראת שם אלהים.

איסור לא תשחטו אותו ואת בנו ביום אחד נוהג באם ובבן ולא באב

וְשׁוֹר אִו שֶׁה אֹתוֹ וְאֶת בְּנוֹ. (ויקרא כב) **אָמַר רַבִּי יוֹסִי,**
כְּתַרְגוּמוֹ לָהּ וְלַבָּרָה אומר רבי יוסי שפירוש הפסוק הוא כתרגומו

דהיינו שלא תשחטו את האם ואת בנה ביום אחד אבל אב ובנו לא אסר הכתוב [ע].
דְּעִקְרָא דְאִמָּא לְמַנְדַּע בְּרָה, וְאִזִּיל בִּתְרָה, וְלֹא אִזִּיל
בְּתַר אַבוּהּ, וְאַנְן לָא יְדַעִינן מֵאֵן הוּא וטעם הדבר כי עיקרה של האם הוא להכיר את בנה והוא הולך אחריה בכדי לינק ממנה והוא לא הולך אחר אביו ובגלל זה אנו לא יודעים מי הוא אביו ולכן האיסור הוא רק על אם ובנה ולא אב ובנו (אור החמה בשם מהרצ"ו).

אור הרשב"י

[ע] כדאיתא בחולין דף עה עמוד ב' דתניא: אותו ואת בנו נוהג בנקבות ואינו נוהג בזכרים, חנניה אומר: נוהג בין בזכרים ובין בנקבות. מ"ט דרבנן? דתניא: יכול יהא אותו ואת בנו נוהג בין בזכרים ובין בנקבות, ודין הוא: חייב כאן, וחייב באם על הבנים, מה כשחייב באם על הבנים – בנקבות ולא בזכרים, אף כשחייב כאן – בנקבות ולא בזכרים. ואם נפשך לומר, בנו – מי שבנו כרוך אחריו, יצא זכר שאין בנו כרוך אחריו. –

הלימוד היומי

ביום אחד אפילו שאינם רואים זה את זה

לֹא תִשְׁחַטּוּ בַיּוֹם אֶחָד אֶמֶר רַבִּי יְהוּדָה, מֵאֵי טַעְמָא

ומש"כ לא תשחטו ביום אחד שאל רבי יהודה מה טעם הדבר. **אֵי תִימָא**

מִשּׁוּם עֲנֻמַּת נֶפֶשׁ דְּבַעֲיָרָא, נִיכּוּס לְהֵאֵי בְּבֵיתָא חָד,

וְלֵהֵאֵי בְּבֵיתָא אַחֲרָא. אִו לְהֵאֵי הַשְּׁתָּא, וְלֵהֵאֵי לְבַתָּר

כי אם הטעם הוא משום צער ועוגמת נפש של הבהמה אז אם כן נכניס את זה לבית אחד

ואת השני לבית אחר או שנשחט את זה עכשיו ואת השני אח"כ באופן שהם לא יראו זה

את זה, ואם כן קשה מה טעם הדבר שאסור. **אָמַר לִיהֵא, אֵית מֵאֵן דְּשָׂרִי,**

וְלֹא הָכֵי, אֶלָּא בַיּוֹם אֶחָד מִמֶּשׁ אמר לו רבי יוסי שבאמת יש מי

שמתיר באופן זה ואין האמת כן אלא ביום אחד אסר הכתוב ואפילו שהם אינם רואים זה

את זה.

יפה תענית לחלום כאש לנעורת דווקא באותו היום

תָּא חֲזִי תְּנִינָן יָפָה תַעֲנִית לְחֵלּוּם, כְּאֵשׁ לְנַעוּרַת [עא] ובא

וראה את טעם האיסור שלמדנו שיפה תענית לבטל חלום רע כמו אש ששורפת את

הנעורת. **וְעַקְרָא דְּתַעֲנִיתָא בְּהֵוֹא יוֹמָא מִמֶּשׁ, וְלֹא**

אור הרשב"י

רב חסדא: ובו ביום. ואמר רב יוסף: ואפילו

בשבת. מאי תקנתיה? – ליתיב תעניתא

לתעניתא.

[עא] כדאיתא בתענית דף יב עמוד ב' ואמר

רבה בר מחסיא אמר רב חמא בר גוריא אמר

רב: יפה תענית לחלום כאש לנעורת. ואמר

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

בְּיוֹמָא אַחֲרָא ועיקר תיקון התענית הוא שיתענה באותו היום ממש ולא ביום אחר.
מַאי טַעְמָא ומה הטעם לזה. **בְּגִין דְּלִית לָךְ יוֹם לְתַתָּא**, דְּלֹא
שְׁלִטָא בִּיהּ יוֹמָא אַחֲרָא עֲלָאָה אלא משום שאין לך יום למטה שלא
שולט עליו יום אחר למעלה שהם הספירות העליונות דהיינו ביום ראשון חסד וביום שני
גבורה וכן על זה הדרך וכל יום הוא התהוות מחודשת מכח אותה הספירה ששולטת באותו
היום (רמ"ק). **וְכַד אִיהוּ שְׂאֲרֵי בְּתַעֲנִיתָא דְּחֶלְמָא**, **אוֹלִיפְנָא**
דְּהֵהוּא יוֹמָא לָא אַתְּעָדִי, **עַד דְּאַתְבְּטַל הֵהוּא גִזְרָה** וכאשר
הוא שורה בתענית חלום אז למדנו שאותו היום לא עובר עד שמתבטלת אותה הגזירה
שנגזרה עליו. **וְאִי דְּחֵי לִיהּ לְיוֹמָא אַחֲרָא**, **הָא שׁוֹלְטָנָא**
דְּיוֹמָא אַחֲרָא הוּא, **וְלֹא עָאֵל יוֹמָא בְּיוֹמָא אַחֲרָא**
דְּחֶבְרִיהּ ואם הוא דוחה את התענית ליום אחר אז הוא נכנס לזמן שליטת ספירה
אחרת והרי אין יום אחד נכנס לפעול ביום אחר של חברו כי כל יום יש את השפעת הספירה
שלו ואם יתענה יום אחר הוא כמי שהגבורה משפיעה עליו דין והוא מושך רחמים לת"ת
שהוא לא מתקן בזה את דיני הגבורה (רמ"ק). **בְּהַאי גִּזְוֹנָא**, **לִית לָךְ יוֹם**
דְּלֹא אַתְמַנָּא עֲלִיהּ יוֹמָא עֲלָאָה לְעִילָא וכדוגמת כך אין לך יום
שלא ממונה עליו יום אחר למעלה שהיא הספירה המשפיעה באותו היום. **וּבְעֵי בַר**
נָשׁ לְאַסְתְּמָרָא, **דְּלֹא יַעֲבִיד פְּגִימוּ בְּהֵהוּא יוֹמָא**, **וְלֹא**
יִתְפְּגִים קַמִּי שְׂאֵר יוֹמִין אַחֲרֵנִין ולכן צריך האדם להיזהר שלא יעשה
פגם ועון באותו היום ואם חטא הוא צריך לחזור בתשובה ולתקן את אותו הפגם באותו היום